

Keywords: restructuring, technical rearmament, liberalization of market of coal products, innovative policy.

Бойчук Н.Я.

старший викладач НТУУ «КПІ»

Мартинова К.Л.

студентка ФММ НТУУ «КПІ»

РОЗВИТОК ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

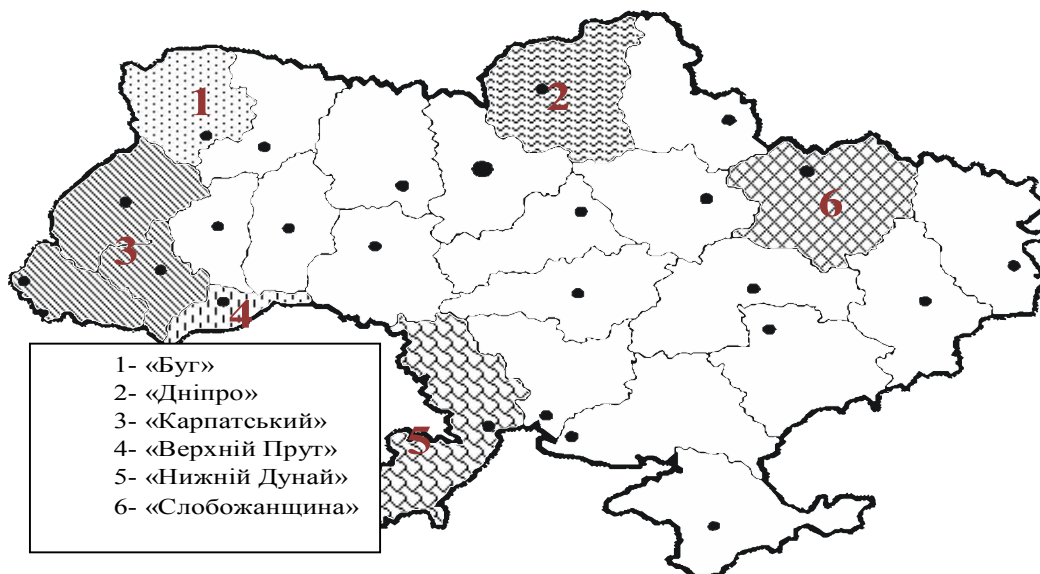
У статті досліджено сучасний стан транскордонного співробітництва в Україні, проведено аналіз теоретичних і методологічних засад цієї проблеми. Описана основна форма здійснення транскордонної діяльності – євро регіон. Вказані переваги нашої держави, які необхідно розвивати. Розроблено опис найголовніших недоліків цієї галузі та запропонований механізм їх ліквідації.

Ключові слова: транскордонне співробітництво, євро регіон.

Вступ. Україна – держава зі сприятливими для підприємництва територіями, які багаті на природні, науково-технічні, трудові та інші ресурси. Вона має вигідне геополітичне розташування, маючи спільні кордони з основними членами і кандидатами на вступ до ЄС, водночас межуючи з Росією, Білоруссю, Молдовою, Туреччиною. Саме цей потенціал з урахуванням вітчизняного досвіду та при залученні кращих європейських практик можна якісно використовувати для повноцінного розвитку національного підприємництва. Серед вітчизняних та іноземних науковців вагомий внесок у дослідження проблем транскордонного співробітництва зробили П.Ю.Беленький, О.К.Вишняков, С.М.Гакман, М.І.Долішній, Є.Б.Кіш, М.О.Лендшел, Ю.В. Макогон, Н.А.Мікула, О.Ф.Михайленко, В.Є.Новицький, І.Блаттер, В.Дентерс, В.Мальхус, П.Маскелл, М.Перкманн. Аналіз представлених у літературі концепцій дозволив оцінити проблему транскордонного співробітництва та зробити висновок, що існують задачі в цій сфері економіки, які потребують вирішення та вдосконалення.

Постановка задачі. Метою статті є висвітлення результатів наукового дослідження, теоретичного обґрунтування та освітлення можливих варіантів розвитку транскордонного співробітництва. Для досягнення поставленої мети були поставлені такі завдання: проаналізувати результати попередніх досліджень; дослідити та узагальнити основні проблеми, а також чинники та необхідні умови для ефективного функціонування механізмів транскордонного співробітництва; визначити та конкретизувати роль держави в цьому процесі. У даній статті був використаний метод системного підходу, метод порівняльного аналізу й синтезу.

Результати дослідження. На сьогоднішньому етапі розвитку національної економіки існує специфічна сфера зовнішньоекономічної діяльності - транскордонне співробітництво. Воно функціонує за наявності спільного кордону між державами, кордонного облаштування, спільного використання природних ресурсів. Діючи на регіональному рівні, воно сприяє більшому спілкуванню населення сусідніх держав, впливає на розвиток інфраструктури (дороги, зв'язок, сфера обслуговування, придорожня інфраструктура). Його основою є процес створення зв'язків та договірних відносин у прикордонних зонах з метою пошуку рішень для спільних та ідентичних проблем. Однією з форм співробітництва прикордонних територій суміжних держав являється єврорегіон. Це юридично оформлена територія, яка лежить між сусідніми державами, співробітництво яких спрямоване на координацію взаємних зусиль і здійснення ними узгоджених заходів у різних сферах життєдіяльності. Діяльність єврорегіонів розглядається як один з елементів загальноєвропейської інтеграції держав через інтеграцію регіонів [3]. В Україні існують діючі єврорегіони, які потребують вагомого вдосконалення діяльності: «Буг», «Карпатський», «Дніпро», «Слобожанщина», «Верхній Прут», «Нижній Дунай».

На даний момент Україна має ряд проблем, які перешкоджають повноцінному розвитку транскордонного співробітництва: недосконала транспортна мережа; дезорганізовані процедури на пунктах пропуску через державний кордон; нерозвинена інфраструктура на прикордонних регіонах; ускладнена передача інформації між суб'єктами транскордонного співробітництва; незадовільний рівень фінансування діяльності єврорегіонів; низький рівень залучення недержавних підприємств у здійснення заходів транскордонного співробітництва [4].

Для вирішення цих проблем слід виконати чимало заходів, які сприятимуть ефективній співпраці на регіональному рівні. Необхідно розвивати нові види діяльності, які б забезпечували більш повне

використання фінансового, природно-ресурсного, трудового, науково-технічного, виробничого потенціалу у прикордонних регіонах суміжних держав. Підвищити пропускну спроможність прикордонних пунктів, спростити митні процедури, збільшити міжнародні транзитні вантажо- та пасажиропотоки. Облаштувати кордони, реконструювати дороги. Забезпечити цю галузь висококваліфікаційними кадрами, фінансовою підтримкою [2]. Фінансову підтримку можна здійснювати за рахунок бюджетних коштів, фінансових фондів ЄС, а також коштів з приватного сектора та сектора державних установ [1].

Всі вище перераховані дії сприятимуть активізації зовнішньоекономічної діяльності регіонів, розбудові прикордонної інфраструктури, розвитку транспортної і туристичної галузей, збільшенню робочих місць, полегшенню руху капіталу, трудових ресурсів, товарі, тощо. Існуватимуть найсприятливіші умови для ведення бізнесу в межах країни за підтримкою інших держав.

Висновки. Дослідження транскордонного співробітництва в Україні показує, що воно потребує вагомих корективів аби впливати на розвиток підприємництва. Необхідно рухатись за чітко поставленими задачами, які повинні базуватись на удосконаленні транспортних мереж, розбудові прикордонних пунктів, покращенні роботи спеціалізованих служб, підготовці відповідних кадрів тощо. Слід приділяти достатню увагу на внесок держави у фінансування цієї галузі економіки. Використання запропонованих у статті заходів якісно вплине на розвиток транскордонного співробітництва, на рівень життя населення, та, як наслідок, на реформування бізнесу на прикордонних територіях .

Перелік посилань

1. Кабінет міністрів України. Постанова(2006). Про затвердження Державної програми розвитку транскордонного співробітництва на 2007-2010 рр.
2. Кушніренко О.М. Державна підтримка розвитку транскордонного співробітництва; концептуальні засади розвитку транскордонного співробітництва - К.2007- 328с.
3. Мікула.Н. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво: Монографія.- Львів: ІРД НАН України,2004 с.112.
4. Суховірський Б.І. Регіональна стратегія економічного розвитку України (теоретичні та прикладні засади геоeкономіки) : Монографія. Київ ,2000 с.381
- 5.Дубовик Б. Досвід міжнародної співпраці в рамках єврорегіонів. Перспективи України-Київ. 2005.с122

Бойчук Н.Я.

старший преподаватель НТУУ «КПІ»

Мартынова Е.Л

студентка ФММ НТУУ «КПІ»

В статье исследованно нынешнее состояние трансграничного сотрудничества в Украине, проведено анализ теоретических и

методологических основ этой проблемы. Описана основная форма осуществления трансграничной деятельности - еврорегион. Указаны преимущества нашей страны, которые не обходимо развивать. Разработано описание самих главных недостатков этой отрасли и предложен механизм их ликвидации.

Ключевые слова: трансграничное сотрудничество, еврорегион.

Boychuck N.Y.

senior professor NTUU «KPI»

Martunova K.L.

student of FMM NTUU «KPI»

The article examines the current state of cross-border cooperation in Ukraine, were analyzed theoretical and methodological bases of this problem. Was described the basic form of cross-border cooperation – euroregion. Were accented the benefits of our country, that must be cultivated. Was done a description of the main drawbacks of this industry and was proposed a strategy of their elimination.

Key words: cross-border cooperation, euroregion.

Бурлака В.Г.

к.е.н., ст.н.с. ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»

ФІНАНСУВАННЯ ТА РОЗВИТОК НАНОНАУКИ ТА НАНОТЕХНОЛОГІЙ В ЄС: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

У статті виконано узагальнення передового досвіду європейських країн щодо фінансування та розвитку нанонауки та нанотехнологій. З урахуванням цього досвіду надано рекомендації щодо становлення цього сектору в Україні.

Ключові слова: державне фінансування, нанонаука, нанотехнології, державні програми, НДДКР, патенти.

Вступ. Аналіз робіт присвячених нанонауці та нанотехнологіям свідчить про те, що питаннями розвитку цього сектору була присвячена значна кількість наукових праць наступних іноземних та вітчизняних вчених: Ю. Головін [1], А.Гусев [2], Б. Патон [3], М. Рит [4], М.Роко [5], З.Ульберг [6]. Але, на думку автора, вище зазначеними вченими недостатньо уваги було приділено питанню узагальнення передового європейського досвіду в сфері фінансування та розвитку нанонауки та нанотехнологій. Виходячи з того, що розпорядженням Кабінету Міністрів від 2 квітня 2009р. була прийнята Державна цільова науково-технічна програма «Нанотехнології та наноматеріали» на 2010-2014 рр., то наведене нижче дослідження та зроблені